

SLOVENSKÁ REPUBLIKA

UZNESENIE

Ústavného súdu Slovenskej republiky

IV. ÚS 182/05-11

Ústavný súd Slovenskej republiky na neverejnom zasadnutí senátu 4. júla 2005 predbežne prerokoval sťažnosť MUDr. D. B., bytom B., vo veci namietaného porušenia jeho základného práva na prerokovanie veci bez zbytočných prietáhov podľa čl. 48 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky postupom Okresného súdu Bratislava III pri rozhodovaní o námietkach povinného proti exekúcii a pri rozhodovaní o návrhu na zmenu exekútora v konaní vedenom pod sp. zn. Er 2863/98 a takto

rozhodol:

Sťažnosť MUDr. D. B. o d m i e t a

Odôvodnenie:

I.

Ústavnému súdu Slovenskej republiky (ďalej len „ústavný súd“) bola 23. mája 2005 doručená sťažnosť MUDr. D. B. (ďalej len „sťažovateľ“), ktorou namieta porušenie jeho základného práva na prerokovanie jeho veci bez zbytočných prietáhov podľa čl. 48 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky (ďalej len „ústava“) postupom Okresného súdu

Bratislava III (ďalej len „okresný súd“) v konaní vedenom pod sp. zn. Er 2863/98 pri rozhodovaní o námietkach povinného proti exekúcii a pri rozhodovaní o návrhu sťažovateľa zo 14. februára 2005 na zmenu exekútora.

Sťažovateľ uviedol, že svojou sťažnosťou napáda označené konanie vedené na okresnom súde, „... keď zákonná sudkyňa (...) vo veci námietok proti exekúcii nekonala 4 roky a vo veci napokon rozhodol predseda Okresného súdu Bratislava III (...)“.

Podľa sťažovateľa súdny exekútor poverený vykonaním exekúcie nekonal v uvedenej veci od januára 1998 do marca 2005, a preto na neho podal aj trestné oznámenie. Na jeho žiadosť o zmenu exekútora podanú 14. februára 2005 nedostal do podania sťažnosti ústavnému súdu odpoveď, na základe čoho konštatuje, že „Ani po viac ako 3 mesiacoch zákonná sudkyňa nerozhodla vo veci zmeny exekútora, a tak pokračuje a nadväzuje na nekonanie vo veci námietok proti exekúcii“. Na základe doterajšieho priebehu konania sťažovateľ tvrdí, že zákonná sudkyňa svojím konaním v uvedenej veci zmarila exekúciu.

Okrem vyslovenia porušenia základného práva na prerokovanie veci bez zbytočných prietáhov podľa čl. 48 ods. 2 ústavy požaduje sťažovateľ aj priznanie primeraného finančného zadost'učinenia v sume 4 000 000 Sk.

Sťažovateľ požiadal aj o ustanovenie právneho zástupcu v konaní o jeho sťažnosti pred ústavným súdom poukazujúc na svoju insolventnosť a zdravotný stav (invalidita).

II.

Podľa čl. 127 ods. 1 ústavy ústavný súd rozhoduje o sťažnostiach fyzických osôb alebo právnických osôb, ak namietajú porušenie svojich základných práv alebo slobôd, alebo ľudských práv a základných slobôd vyplývajúcich z medzinárodnej zmluvy, ktorú Slovenská republika ratifikovala a bola vyhlásená spôsobom ustanoveným zákonom, ak o ochrane týchto práv a slobôd nerozhoduje iný súd.

Ústavný súd podľa § 25 ods. 1 zákona Národnej rady Slovenskej republiky č. 38/1993 Z. z. o organizácii Ústavného súdu Slovenskej republiky, o konaní pred ním a o postavení jeho sudcov v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon o ústavnom súde“) každú sťažnosť predbežne prerokuje na neverejnom zasadnutí bez prítomnosti sťažovateľa.

Pri predbežnom prerokovaní každej sťažnosti ústavný súd skúma, či dôvody uvedené v § 25 ods. 2 zákona o ústavnom súde nebránia jej prijatiu na ďalšie konanie. Podľa tohto ustanovenia sťažnosti vo veciach, na ktorých prerokovanie nemá ústavný súd právomoc, sťažnosti, ktoré nemajú náležitosti predpísané zákonom, neprípustné sťažnosti alebo sťažnosti podané niekým zjavne neoprávneným, ako aj sťažnosti podané oneskorene môže ústavný súd na predbežnom prerokovaní odmietnuť uznesením bez ústneho pojednávania. Ústavný súd môže odmietnuť aj návrh, ktorý je zjavne neopodstatnený.

Podľa § 24 písm. a) zákona o ústavnom súde návrh nie je prípustný, ak sa týka veci, o ktorej ústavný súd už rozhodol, okrem prípadov, v ktorých sa rozhodovalo len o podmienkach konania, ak v ďalšom návrhu už podmienky konania boli splnené.

Pri predbežnom prerokovaní sťažnosti sťažovateľa sa ústavný súd oboznámil s obsahom spisu vedeného na ústavnom súde pod sp. zn. II. ÚS 107/05 a zistil, že predmetom konania o sťažnosti sťažovateľa vedeného pod uvedenou spisovou značkou bolo taktiež namietanie porušenia jeho základného práva na prerokovanie veci bez zbytočných prietahov podľa čl. 48 ods. 2 ústavy postupom okresného súdu v exekučnom konaní sp. zn. Er 2863/98 pri rozhodovaní o námietkach povinného proti exekúcii.

V konaní sp. zn. II. ÚS 107/05 ústavný súd uznesením z 20. apríla 2005 sťažnosť sťažovateľa odmietol z dôvodu, že bola podaná oneskorene. Zo súvisiaceho spisu okresného súdu sp. zn. Er 2863/98 vyplýva, že označený súd uznesením z 9. decembra 2002 námietky povinného proti exekúcii zamietol. Toto uznesenie nadobudlo právoplatnosť 12. mája 2003.

Ústavný súd v nadväznosti na uvedené poukazuje na to, že rozhodnutie o odmietnutí návrhu na začatie konania pre jeho oneskorené podanie je rozhodnutím „o podmienkach

konania“, ktoré má na mysli citované ustanovenie § 24 písm. a) zákona o ústavnom súde. Nejde však o podmienku konania, ktorú možno dodatočne splniť v ďalšom návrhu, ktorým sa napáda to isté právoplatne skončené konanie, ktoré bolo napadnuté v predchádzajúcom návrhu, ktorý bol odmietnutý ako oneskorene podaný (IV. ÚS 36/03).

Vychádzajúc z uvedeného ústavný súd sťažnosť sťažovateľa v časti smerujúcej proti postupu okresného súdu v označenom konaní pri rozhodovaní o námietkach povinného proti exekúcii odmietol podľa § 25 ods. 2 zákona o ústavnom súde pre jej neprípustnosť [§ 24 písm. a) zákona o ústavnom], pretože nedostatok podmienky konania nie je možné v tomto konaní odstrániť.

Pokiaľ ide o tú časť sťažnosti, v ktorej sťažovateľ namieta porušenie jeho základného práva podľa čl. 48 ods. 2 ústavy postupom okresného súdu v označenom konaní pri rozhodovaní o jeho návrhu na zmenu exekútora, ústavný súd ju odmietol pre jej zjavnú neopodstatnenosť z dôvodu, že už pri predbežnom prerokovaní tejto časti sťažnosti nezistil možnosť porušenia uvedeného základného práva, ktorej reálnosť by bolo možné posúdiť po jej prijatí na ďalšie konanie (m. m. II. ÚS 10/05).

K takémuto záveru ústavný súd dospel jednak s ohľadom na časové obdobie od doručenia žiadosti sťažovateľa o zmenu exekútora (14. februára 2005) do rozhodnutia o tejto žiadosti (15. júna 2005), pričom prihliadol aj na to, že od 14. januára 2005 do 1. apríla 2005 bol predmetný exekučný spis na Generálnej prokuratúre Slovenskej republiky, ktorá si ho vyžiadala v súvislosti s podnetom sťažovateľa na podanie mimoriadneho dovolania podľa § 243e Občianskeho súdneho poriadku. Takýto postup pri vybavovaní žiadosti sťažovateľa o zmenu exekútora neindikuje podľa názoru ústavného súdu možnosť prijatia záveru o takom postupe okresného súdu, z ktorého by bolo možné vyvodzovať vecnú súvislosť s tvrdným porušením základného práva sťažovateľa podľa čl. 48 ods. 2 ústavy.

Vzhľadom na to, že sťažnosť bola odmietnutá a rozhodnutie o priznaní primeraného finančného zadost'učinenia je podmienené vyslovením porušenia základného práva alebo

slobody sťažovateľa (čl. 127 ods. 2 prvá veta ústavy), ústavný súd sa touto časťou sťažnosti, ktorou sa sťažovateľ domáhal jeho priznania, nezaoberal. Z toho istého dôvodu považoval už ústavný súd za bezpredmetné rozhodovať o žiadosti sťažovateľa o ustanovenie právneho zástupcu.

Podľa § 32 ods. 1 zákona o ústavnom súde sa k uzneseniu pripája odlišné stanovisko sudcu Juraja Babjaka týkajúce sa odôvodnenia tohto rozhodnutia.

P o u č e n i e : Proti tomuto rozhodnutiu nemožno podať opravný prostriedok.

V Košiciach 4. júla 2005